

Ver weg, dichtbij

Ze zaten aan tafel, klaar om te eten. Ze heeft vanavond gekookt, en dat deed ze niet zo vaak meer. Hij heeft heel laat gewerkt, zoals hij deze winter wel steeds vaker deed.

- Hoe was het werk?
- Het was goed.
- Ik heb jouw moeder naar haar beroemd recept gevraagd. Hoe smaakt het?
- Het smaakt goed.

Zijn gsm zoemde en bewoog een centimeter op tafel.

- Ik moet dit opnemen, wacht niet met eten.

Hij ging naar de slaapkamer en pakte onderweg een notitieblok.

Ze volgde hem met haar blik en streek de serviette glad op haar knieën. Hij was zo dichtbij, maar ook zo ver weg.

- - -

Hij was aan het inpakken voor een conferentie, deze keer voor twee weken. Hij had de oproep de avond ervoor gekregen, en had niet gearzeld. Hun huwelijksverjaardag kwam er volgende maandag aan. Ze kwam de kamer binnen en gaf hem haar zilveren halsketting.

-Neem dit mee. Als je ernaar kijkt, kan ik weer dichtbij zijn, ook al ben ik ver weg.

Hij wikkelde de halsketting in zijn zakdoek en kuste haar op de wang. Later, nadat hij was vertrokken, vond ze het nog steeds op het nachtkastje liggen.

- - -

Op de avond van hun huwelijksverjaardag belde ze naar zijn hotelkamer.

- Ik dacht aan jou, je hebt mijn halsketting thuisgelaten.

Er klonken geluiden van een tv-programma op de achtergrond en het publiek lachte.

- Hoe is de conferentie? Je presenteert morgen al?

Ze kon hem nauwelijks horen, maar hij zei ook niet veel.

- Room service is gekomen! - zei een vrouw uit het tv-programma.

Alleen was het geen tv-programma, want dan zei ze zijn naam. Haar stem was ver weg, maar toch zo dichtbij.

- - -

Ze heeft het aan niemand van haar vrienden verteld, alleen via een telefoontje aan haar zus die vijf jaar geleden uit België was verhuisd. Ze liet geen briefje achter, ze dacht dat de leegte voor zichzelf zou spreken.

Ze keek uit het raam van de taxi op weg naar het vliegveld en huilde niet. Straks is ze o zo ver weg, maar o zo vrij.